

عنوان مقاله:

اصلاح آبگریزی پلیمرهای محلول در آب

محل انتشار:

فصلنامه بسپارش، دوره 5، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

محمد کوهستانیان - تهران، پژوهشگاه پلیمر و پتروشیمی، ایران

خلاصه مقاله:

اصلاح پلیمرها نشانگر روش ارزشمند ترکیبی برای رسیدن به پلیمرهایی با ساختار، ترکیب و خواص مناسب است که از راه پلیمر شدن مستقیم مونومرها به آسانی امکان پذیر نیست. اصلاح پلیمر از سال 1990 تبدیل به روش اصلی برای بهبود خواص و وسعت دادن به دامنه کاربرد پلیمرها شده است. امروزه، تولید پلیمرهای اصلاح شده، همچون سلولوزها و پلی آکرلیک اسید اصلاح شده، در جهان به طور تجاری وجود دارند. پلیمرهای اصلاح شده آبگریز به علت ویژگی های ریولوژیکی غیر معمول بسیار مورد توجه قرار گرفته اند. این پلیمرها شامل یک زنجیر اصلی آبدوست و مقدار کمی (به طور معمول $< 5\% - 2\%$ مولی) از گروه های آبگریزند که برچسب (sticker) نامیده می شوند. نامیده می شوند. این گروه ها با پیوند کووالانسی به زنجیر اصلی متصل اند. معماری مولکول ها و همچنین ویژگی آبدوستی زنجیر پلیمر و برچسب ها به طور گسترده می تواند متغیر باشد. بنابراین، از غنی بودن معماری پلیمرها مرتبط (تصادفی، قطعه ای و آبگریزی انتهای زنجیر) تنوع خواص شیمیایی و فیزیکی حاصل می شود که موجب کاربرد آنها در دارورسانی، پراکنده سازها، غلظت دهنده ها، لوازم آرایشی و پالایش نفت کاربرد دارند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/601303>

